

Hals jagten 23. september 2012

Flot var både vejret og synet, da Rideselskabet stillede med 10 ekvipager til Hals Rideklubs traditionsrige jagt. Heri inkluderet Henriette, som er på vej ind i klubben. Jette var med som supporter. Uden at nogen skal hænges ud, skal det lige bemærkes, at et par stykker fra ARS ikke ville være bekendt, hvor de kom fra. De to, der skal kærligt ruskes, havde ikke vores logo på hverken deres tøj eller hesteudstyr.

Jagten var noget af et tilløbsstykke med over 70 ekvipager. Heldigvis blev vi delt op i to næsten lige store grupper. Rideselskabets deltagere var med i første gruppe for voksne ryttere. Hvor der desværre også var nogle helt unge piger, som ikke havde forstået, at de skulle holde deres pladser i feltet. Når de drønedes udenom springene og overhalede tæt forbi de springene, gav det altså en del bøvl for de springende.

Jagten var på ca. 20 km. og gik gennem skov, strand, mark og mose. Der var 40 spring, hvoraf halvdelen var risbunker på spændende skovstier. De resterende var mere traditionelle, midlertidige spring på stubmarker, hvilket krævede en ekstra indsats af rytteren for ikke at komme for højt op i hastighed.

Rideselskabet kom til at bidrage lidt mere til dramatikken, end godt er. Vores nestor tog en tur gennem luften og landede i retstilling ved hesten. Uheldigvis med tøjlen viklet omkring det ene ben, og så kan man jo ikke blive stående. Indianerhesten drønedes af sted og mistede sin rytter ved et spring. Ikke nok med det? han stak af og blev først fanget af Henriette efter 4 km. Arrangørerne forlangte sløjfer i halerne på sparkende heste, og delte sågar sløjfer ud. Alligevel var der én, som ikke fulgte opfordringen med den konsekvens, at Majbritt blev sparket på benet. Det blev noget værre noget med 3 besøg på skadestuen. Majbritt fik 4 sting i benet, Claus en punktering af en blodansamling i benet, Zenta en masse sprøjter og 5 røntgenbilleder for at få lokaliseret en hovbyld.

Når vi er så mange ARSér, der er af sted så ofte, kan det næsten ikke undgås, at der indimellem sker et eller andet. Vi havde trods hendelserne en hyggelig dag. Decideret sjovt var det, da Majbritt med det dårlige ben forsøgte at komme op på den lille islænder Bjørk ved hjælp af en stamme. Det var imidlertid ikke nok, der måtte også stærke hjælpende hænder til.

Tak til Hals Rideklub for en stor indsats.